

**Nyt sær-fængsel
i København**

3 Leder

◀ 4 Slut med negativt stærke fangers dominans

Politigårdensfængsel skal fremover huse de negativt stærke indsatte, der skal underkastes mere restriktive forhold.

6 Finér og bølgepap skiftes ud med beton og mursten

7 Ledig stilling som redaktør af Fængselsfunktionæren

◀ 8 Når kollegerne mangler erfaring

Over halvdelen af betjentene er prøveansatte. Størstedelen af dem har under ét års erfaring på bagen. Sådan ser bemandingen ud i Vestre Fængsles Nordfløj, hvor de indsatte har begået alt lige fra mord til butikstyveri. "Mere held end forstand at det ikke er gået galt," siger Nordfløjens tillidsrepræsentant, fængselsfunktionær Lennart Hilfeldt.

10 Kvinder er ved at gå af mode

12 Temadag i lederafdelingerne

14 Profil af en afdelingsformand Knud-Erik Lauesen

15 Profil af en afdelingsformand Michael Kaj Jensen

16 Debat

18 Navnenyt

◀ 19 Sport

20 FI på nettet

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Carsten Pedersen (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail: join-1@mail.tele.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Krystalklare budskaber bliver hørt

LEDER

Af Carsten Pedersen,
formand for
Dansk Fængselsforbund

Fra nu af er det slut med, at ansatte – og medindsatte – skal tåle at psykopatiske, truende og voldelige fanger dominerer landets fængsler og arresthuse.

Justitsministerens indgreb imod negativt stærke fanger fortjener anerkendelse: Afdelingerne for negativt stærke fanger deles i mindre enheder, personalet får særlig efteruddannelse, besøgsregler kommer fra nu af til at gælde for alle, forbuddet imod veste og klubsymboler skal håndhæves konsekvent, beskæftigelsespligt skal gælde enhver og arbejdsvægning fører til eneophold bag en låst dør i arbejdstiden.

Fremragende tiltag.

Men, hvad der er endnu vigtigere: Det står nu bøjet i jern, at voldelige eller truende indsatte *øjeblikkeligt* overføres til

mere restriktive forhold på Politigårdens Fængsel.

Budskabet er krystalklart og ikke til at tage fejl af: Lad være, lyder det. Lad være med at bruge vold. Lad være med at true. Opfør dig ordentligt. Indgå i fællesskabet. Samarbejd.

Akkurat den klare melding har Dansk Fængselsforbund tidligere efterspurgt. Det gjorde vi i forbindelse med regeringens "Noget-for-noget"-forslag. Man indførte muligheden for prøveløsladelse på halv tid, hvis den indsatte forsøgte at komme på ret kurs i sit liv og i øvrigt opførte sig ordentligt under afsoningen.

Godt forslag, sagde vi. Men vi understregede samtidig, at der manglede noget. Med forslaget sendte ministeren et budskab om, at ordentlig opførsel kunne føre til klare fordele. Et budskab der helt sikkert ville blive hørt i landets fængsler og arresthuse. Men hvad med det modsatte? Hvad med den lige så klare melding om, at det koster dyrt at opføre sig psykopatisk. Det manglede vi.

Vi stillede derfor det såkaldte ABC-for-

slag. Ideen var, at enhver indsat i udgangspunktet er på B-niveauet. Via god opførsel kan man avancere til A-niveauet – og den tidlige prøveløsladelse. Og modsat: Er man voldelig eller truende, så rykker man til C-niveauet – hvor afsoningsforholdene ikke er særligt underholdende.

Med åbningen af Politigårdens Fængsel, og det klare budskab om at voldelige og truende indsatte øjeblikkeligt bliver flyttet hertil, viser ministeren at hun lytter.

Og hun formår, at sende endnu et klart budskab, der lige så sikkert vil blive hørt rundt om i landet.

Det er vi meget glade for. Det har vi manglet. Nu har vi faktisk grund til at tro, at der fremover vil blive lagt en dæmper på de overgreb kolleger rundt om i landet oplever.

Hvis det viser sig, at kurven over volds- og trusselsager knækker nedad i 2004 - efter mange års opdrift – så er jeg sikker på at vi har forklaringen her: Der blev sendt et krystalklart budskab. Og det blev hørt. ■

Slut med negativt stærke fangers dominans

Justitsminister Lene Espersen (K) strammer op over for de negativt stærke fanger i landets fængsler – et initiativ der hilses velkomment af Dansk Fængselsforbund.

"Det er de ansatte og ikke de indsatte, der bestemmer i fængslerne."

Sådan sagde justitsminister Lene Espersen, da hun den 11. maj i år, præsenterede regeringens nye initiativer over for de negativt stærke indsatte. Med tydelig adresse til rockerne i landets fængsler, gjorde justitsministeren det klart, at der fremover skal gælde en langt mere konsekvent linie i afsoningen for de negativt stærke indsatte.

Derfor iværksætter justitsministeren et fælles regelsæt for de negativt stærke indsatte i alle fængsler. Det skal sikre ens afsoningsvilkår.

At negativt stærke indsatte typisk holdes adskilt fra de øvrige indsatte, skal ifølge justitsministeren ikke betyde, at der kan afsones under lempeligere forhold. Det vil få særlig betydning for den gruppe af negativt stærke indsatte, der hidtil konsekvent har nægtet at arbejde under deres afsoning. "Indsatte der ikke vil arbejde, skal selvsagt hverken have løn eller udvidet adgang til besøg," lød beskeden fra justitsministeren da skærperne blev præsenteret.

Politigårdens Fængsel i København skal ombygges og fremover fungere som fængsel for de indsatte, som udviser truende eller voldelig adfærd.

Samme konsekvente linie skal, ifølge justitsministeren, gælde over for indsatte, der udviser voldelig eller truende adfærd. Øjeblikkelig overførsel til mere restriktive afsoningsforhold på Københavns Politigård, vil fremover blive konsekvensen for de negativt stærke indsatte, der laver ballade.

Stor tilfredshed

Hos Dansk Fængselsforbund mødes initiativerne fra justitsministeren med stor tilfredshed.

"Det er utrolig glædeligt, at der nu bliver taget fat og sat effektivt ind over for de grupper af indsatte, som udviser negativ stærk adfærd. De har alt for længe domineret ud over enhver beskrivelse," siger Carsten Pedersen, formanden for Dansk Fængselsforbund.

Han er særdeles tilfreds med, at ministeren har lyttet til de ansattes anbefalinger i forbindelse med regeringens "Noget-for-noget"-indsats. Dansk Fængselsforbund har i den forbindelse foreslået særligt restriktive afsoningsforhold for fanger, der udviser truende, psykopatisk og voldelig adfærd. Det bliver nu gennemført.

"Lene Espersen har lyttet til os og taget problemerne alvorligt. Det er jeg meget glad for," siger Carsten Pedersen. ■

Af Jesper Bjerrehuus

Justitsministerens initiativer over for negativt stærke indsatte:

- De nuværende afdelinger for negativt stærke fanger – herunder rockere – i Nyborg Statsfængsel og Vestre Fængsel, som har hver ca. 20 indsatte, opdeles i mindre enheder med ca. 8-10 indsatte i hver. Det sker for at styrke orden og disciplin på afdelingerne.
- Ledelsen af afdelingerne for negativt stærke indsatte styrkes, og der etableres en særlig efteruddannelse i konflikthåndtering mv. for personalet.
- Der etableres et fælles regelsæt for de negativt stærke indsatte i alle fængsler med henblik på at sikre ensartede afsoningsvilkår. Blandt andet vedrørende arbejdspligt, besøg, styrketræning og medbringelse af penge og egne effekter. Der vil ske en konsekvent opfølgning på overtrædelser af reglerne.
- Voldelige eller truende indsatte overføres øjeblikkelig til mere restriktive forhold i Politigårdens Fængsel.
- Arbejdspligten håndhæves konsekvent, så alle negativt stærke indsatte fremover vil blive tilbudt beskæftigelse. Indsatte, som ikke vil beskæftiges, får ikke udbetalt løn, og vil skulle opholde sig i aflåste celler i arbejdstiden.
- Det sikres, at negativt stærke indsatte ikke får bedre besøgs muligheder end andre indsatte, og at besøg ikke kan foregå i arbejdstiden.
- Forbuddet med veste og klubsymboler i fængsler og arresthuse udvides, så indsatte heller ikke kan få opbevaret veste mv. i fængslets depot med henblik på benyttelse ved udgang og lignende.

Finér og bølgepap skiftes ud med beton og mursten

Oprindeligt var det meningen, at nedlagte flygtningebaraker skulle huse de 150 nye fængselspladser, som justitsminister Lene Espersen (K) præsenterede i starten af marts i år. Men efter massivt pres har justitsministeren og Dansk Folkeparti besluttet at droppe de nedlagte flygtningebaraker til fordel for helt nye bygninger.

Planen var, at nedlagte flygtningebaraker skulle flyttes ind bag fængselsmurene. Men ideen er skrottet.

"Mange fængselsinspektører og Dansk Fængselsforbund har ytret ønske om at få de 150 pladser i nye bygninger. Vi har lyttet til de ansatte. Nybyggeri har nogle klare fordele frem for udnyttelse af eksisterende bygninger. Det drejer sig navnlig om større sikkerhed, længere holdbarhed og bedre arbejdsvilkår for de ansatte."

Sådan sagde justitsministeren, da beslutningen om at droppe flygtningebarakerne til fordel for nybyggeri blev offentliggjort den 5. maj i år. I stedet for at genbruge gamle nedlagte flygtningebaraker skal nybyggeri i Jyderup, Renbæk og Kragsskovhede fremover danne rammerne for de 150 nye fængselspladser.

Beslutningen, vækker meget stor glæde i Dansk Fængselsforbund: "Jeg kan næsten ikke stærkt nok udtrykke min anerkendelse af den løsning justitsministeren og Dansk Folkeparti har lagt sig fast på," siger Carsten Pedersen, formand for Dansk Fængselsforbund.

"De nye pladser bidrager til at løse

det problem, vi de seneste år har haft med overbelæg. Og de bliver lavet på en måde, så de indsatte ikke bliver unødigt stressede af omgivelserne. Det betyder meget for hverdagen – og dermed også de ansattes arbejdsmiljø."

Samme pris men længere ventetid

Ifølge justitsministeren kommer det til at koste 99 mio. kr. at bygge de ny bygninger. Det er den helt samme pris, som det ville have kostet at ombygge de gamle flygtningebaraker. Forskellen er imidlertid, at det kommer til at tage længere tid, før de nye fængselspladser kan tages i brug. "Beslutningen har den

konsekvens, at vi må vente lidt længere på en varig løsning af kriminalforsorgens pladsproblemer," lød vurderingen fra Lene Espersen med henvisning til, at bygningerne først kan tages i brug i april 2005.

Dette er en forsinkelse på et par måneder i forhold til de oprindelige planer med de nedlagte flygtningebaraker. En forsinkelse som Dansk Fængselsforbund, ifølge Carsten Pedersen, er indstillet på at acceptere. "Men indtil da må ledelsen fortsat sætte alle sejl for at få det alt for høje belæg ned – bl.a. med tilsigelsesstop i spidsbelastede perioder," siger Carsten Pedersen. ■

Af Jesper Bjerrehuus

LEDIG STILLING SOM REDAKTØR AF FÆNGSELSFUNKTIONÆREN

Dansk Fængselsforbunds Hovedbestyrelse har på sit møde i september 2003 besluttet at opslå stillingen ledig til besættelse.

- Er du kreativ og idérig?
- Er du god til at formulere dig skriftligt?
- Følger du med i, hvad der sker på det kriminalpolitiske område?
- Har du lyst til at være med i et spændende, men også til tider presset arbejde med bladet?

Hvis du kan sige ja til ovenstående og ønsker at arbejde som medredaktør af FÆNGSELSFUNKTIONÆREN, så send din ansøgning til:

Dansk Fængselsforbund

Vestre Kirkegårds Allé 3, 2450 København SV.

Jobbet som medredaktør aflønnes efter aftale.

Ansøgningen skal være forbundskontoret i hænde senest den 15. juli 2004.

Henvendelser vedrørende stillingen kan ske til Forbundsformand Carsten Pedersen eller Forbundskasserer Jens Christian Smedegaard.

Når kollegerne mangler erfaring

Over halvdelen af betjentene er prøveansatte. Størstedelen af dem har under ét års erfaring på bagen. Sådan ser bemanningen ud i Vestre Fængsles Nordfløj, hvor de indsatte har begået alt lige fra mord til butikstyveri. "Mere held end forstand at det ikke er gået galt," siger Nordfløjens tillidsrepræsentant, fængselsfunktionær Lennart Hilfeldt.

"Jeg bliver helt rystet når jeg kigger ned af listen."

Lennart Hilfeldt sidder med tirsdagens vagtskema for Nordfløjen i Vestre Fængsel. Skemaet viser, hvem der er på arbejde, men det viser også, hvor mange års anciennitet de har. Og ancienniteten bekymrer Lennart Hilfeldt. Blandt fløjens 81 ansatte er de 43 under uddannelse. Af dem har 36 under ét års erfaring. De prøveansatte, udgør med andre ord, lige over halvdelen af fløjens ansatte.

I praksis virker det, ifølge Lennart Hilfeldt, som om de fylder mere end halvdelen. En betydelig del af det fastansatte og mere erfarne personale har nemlig administrative poster. "Faktisk er det kun 16 af de fastansatte, som har været her mere end tre år, der er fuldtid ude på posterne blandt de indsatte – og mange af de 16 fastansatte har meget natarbejde, hvor de ikke er sammen med de nye prøveansatte," siger Lennart Hilfeldt. Og det er netop her bekymringen kommer ind: "Det betyder jo i praksis, at de unge prøveansatte, i rigtig mange tilfælde, er overladt til sig selv. Faktisk hænder det, at afdelingen af og

til bliver kørt af otte prøveansatte med under ét års erfaring på bagen – det er simpelthen uholdbart."

Frustrerende

Erica Birch er enig.

Hun er også fængselsfunktionær i Nordfløjen. Hendes primære funktion er i dag at tage sig af de nye prøveansatte. Gennem temadage, forsøger hun at fortælle de nye kolleger om Nordfløjens skrevne og uskrevne regler, og i det hele taget medvirke til, at de nye fængselsfunktionærer får en god og tryk opstart.

Men opgaven er, ifølge Erica Birch, ikke let. "Der er simpelthen for mange prøveansatte. Ikke fordi vi har noget imod de prøveansatte. Tværtimod. De gør en kanonindsats under meget svære betingelser. Men der er simpelthen for mange," siger Erica Birch.

"Vi ville gerne følge de prøveansatte endnu tættere, men det kan vi ganske enkelt ikke, fordi vi er for få garvede betjente til at tage os af de nye. Faktisk er nogle af instruktørerne ikke selv færdiguddannede. Det er et stort problem," siger Erica Birch.

Et ekstra pres

Ifølge Lennart Hilfeldt sker det meget tit, at der blot er én fastansat på arbejde, mens resten af bemanningen – syv i alt – er prøveansatte med meget lidt erfaring. "Dette er med til at ligge et ekstra mentalt pres på de fastansatte. Man ved, at man er den eneste med den nødvendige erfaring, hvis en situation spidser til. Dette gør, at man er på, på en helt anden måde, og det slider hårdt mentalt," siger Lennart Hilfeldt.

Netop andelen af prøveansatte har, ifølge Lennart Hilfeldt, stor betydning for nedslidningen af de fastansatte i fløjen. "Der er mange årsager til, at der hvert år

er 20 pct. af de fastansatte, der forlader Nordfløjen. Men det store antal af prøveansatte, er en væsentlig del af forklaringen. Det er jeg ikke ét sekund i tvivl om," siger Lennart Hilfeldt.

Det store mentalt pres er også noget de prøveansatte mærker.

26-årige Tanya Louise Jensen har siden 15. januar 2004 været prøveansat i Vestre Fængsles Nordfløj. "Man bliver lettere usikker og utryk, når man går sammen med en anden prøveansat. Og det gør man jo tit, fordi vi er så mange," siger Tanya Louise Jensen og fortsætter: "Jeg er trykkest ved at gå sammen med en der har været her længe. Man får også meget mere ud af at gå sammen med én med mere erfaring, fordi man kan kigge dem over skuldrene og se, hvordan de tackler forskellige situationer. Det giver rigtig god erfaring."

Fokus på problemet

Hverken Tanya Louise Jensen eller Lennart Hilfeldt er i tvivl om det uholdbare i den nuværende situation. Der er for mange. Og det hindrer en effektiv oplæring og uddannelse.

"Det er for løst som det er nu," siger Tanya Louise Jensen. Hun bakkes op af Lennart Hilfeldt: "Vi er nødt til at få sat fokus på problematikken – det skylder vi de nye kommende betjente, men i høj grad også det fastansatte personale."

Af Jesper Bjerrehuus

Fængselsfunktionærerne Erica Birch og Tanya Louise Jensen sammen med tillidsrepræsentant Lennart Hilfeldt i Vestre Fængsels Nordfløj, hvor over halvdelen af det uniformerede personale er under uddannelse. "Det er yderst problematisk at 6-7 fængselsfunktionærer ud af en samlet styrke på 8, er prøveansatte, når der skal sagsbehandles og opretholdes ro og orden blandt fløjens 120 indsatte," siger Lennart Hilfeldt

Kvinder er ved at gå af mode

I undersøgelsen af frafaldet blandt fængselsfunktionærer på prøve i perioden 1999 til 2002 viser det sig, at der ansættes færre kvinder i kriminalforsorgen. Samtidig er tendensen, at flere mandlige prøveansatte holder op igen.

Undersøgelsens formål er at belyse frafaldet blandt prøveansatte samt at få klarhed over årsagerne til frafaldet. En af metoderne til at mindske frafaldet var at indføre decentrale ansættelser i efteråret 2000. Metoden slog først rigtigt igennem i 2001. I 2002 sendte man spørgeskemaer til tjenestestederne for at få belyst problemerne, men, som det vil vise sig, gav skemaerne også anledning til nogle problemer.

Undersøgelsen omfatter 786 tiltrådte og de 155 ophørte, der var kendt på undersøgelsestidspunktet.

I 1999 var frafaldet i uddannelsesperioden 23 % i alt. 20 % af mændene og 25 % af kvinderne forlod firmaet inden endt uddannelse. I 2000 holdt i alt 26,7 % op igen og i 2001 var det 22,1 %, der takkede nej til et job i kriminalforsorgen inden, de var færdige med uddannelsen.

Undersøgelsen er opdelt i institutioner således, at de lukkede fængsler er opgjort hver for sig, de åbne fængsler er opgjort under et, og ligeledes er arresthusene opgjort samlet. Ophørstidspunktet er opgjort periodevis: 0-6 mdr., 7-12 mdr. 13-24 mdr. og 25-36 mdr.

Det viser sig, at det største frafald ligger inden for det første år efter ansættelsen med overvægten inden for de første seks måneder.

Nu kommer den med kvinderne!

I 1999 var ansættelsesfordelingen i gennemsnit i kriminalforsorgen 46 % mænd og 54 % kvinder. I 2002 blev der i gennemsnit ansat 63 % mænd og kun 37 % kvinder.

Det er en pudsigt iagttagelse, at se fordelingen anstaltsvis. I 1999 var 75 % af de nyansatte kvinder! I Herstedvester var det ligeledes 75 % af de nyansatte der var kvinder. Vridsløse havde 53 % kvinder blandt nyansatte og i Nyborg var det 57 %.

I Horsens er man ikke sådan at rokke med! Al den nymodens snak om kvinderne ud på arbejdsmarkedet, kvindekamp og al det der, det hopper man ikke sådan lige på i Horsens! Her har man konstant ansat flere mænd end kvinder i perioden 1999-2002.

I arresthussektoren er man forsigtige folk! Man vil ikke beskyldes for at diskriminere kønnene, så i 1999 lod man helt være med at ansætte nogen! Men selv om kvinder kan være besværlige, så går det ikke uden! – Heller ikke i arresthussektoren – så i 2002 ansatte man seks af disse periodevis ganske charmerende væsner.

Om de fynske piger er stærkere end andre, eller om ledelsen i Nyborg har ment, at man kunne begrænse afgang fra kriminalforsorgen ved at ansætte flere kvinder vides ikke, men i hele opgørelsesperioden er der ansat ret nøjagtigt lige mange mænd og kvinder, nemlig henholdsvis 49,4 % og 50,6 %. Samtidig kan det konstateres, at Nyborg ikke ansatte nyt personale overhovedet i 2002, så ledelsen har jo nok alligevel troet, at madammerne ku' holde på vos, men det gik ikke, så nu hæg'er vi på'en!

Ophør i prøvetiden

I kommentarerne til opgørelsen af frafaldet nævnes det, at frafaldet er steget fra 23,1 % i 1999 til 26,7 % i 2000. Det skønnes, at også årgang 2001 får et højere frafald end 1999. Man kan ikke i undersøgelsen sige noget om årgang 2002.

Det ser ud til, at ophøret er procentvis ligeligt fordelt mellem mænd og kvinder set i forhold til ansættelsesfordelingen.

Ophør fordelt på tjenestesteder.

Generelt kan man sige, at ophøret er jævnt fordelt på mænd og kvinder, hvis vi ikke er alt for nøjeregnende med procenterne. Nu har vi jo tidligere drillet Horsens lidt i al venskabelig-

hed med deres tilsyneladende mandschauvinisme. Jeg kan godt høre dem sige: "Jyden han er stærk og sej." Men jydepigerne er åbenbart stærkere, for i Horsens er det samlede ophør for perioden opgjort til 69,6 % mænd og 30,4 % kvinder!

Og så ka' jy'erne og sjællænderne for øvrigt drille hinanden, for i Herstedvester er ophørsprocenten lige omvendt, nemlig 30 % for mænd og 70 % for kvinder!!

Ja – så var der lige arresthusene! Når først de har fået kvinderne indenfor, så slipper de dem ikke igen. De er der nemlig endnu!

Ophørsårsager

I opgørelsen arbejder man med to hovedgrupper af ophørsårsager:

- tvungen afsked
- frivillig afsked

Tvungen afsked kan forekomme af fire årsager:

- disciplinært
- ikke bestået teoretisk uddannelse
- manglende kvalifikationer
- sygdom

Frivillig afsked dækker:

- uindfrie forventninger
- andet job
- familieforhold
- arbejdstid
- psykisk arbejdsmiljø i forhold til ansatte
- psykisk arbejdsmiljø i forhold til indsatte
- andet

Der er en lille overvægt af tvungent ophør, idet 52,9 % er tvungent, medens 47,1 % er frivilligt ophør. Der er ikke sket væsentlige ændringer efter overgangen til den nye procedure udover, at andelen af "manglende kvalifikationer" er steget med 13 %. I alt udgør manglende kvalifikationer årsagen til ca. 70 % af de tvungne opsigelser. De hyppigste årsager til frivillige opsigelser er "uindfrie forventninger" og "andet job". Disse udgør til sammen 60 % af det frivillige ophør.

Problemer i opgørelsen

Uddannelsescentret gør i sin afsluttende uddybning af undersøgelsen opmærksom på nogle væsentlige problemer. For eksempel kan forholdet til indsatte vurderes på to helt forskellige måder: "Manglende professionel distance", som er brugt i betydningen "for tæt forhold". En anden vurdering er, at man ikke engagerer sig i tilstrækkeligt omfang med de indsatte!

Det bemærkes, at det er karakteristisk for bedømmelserne, at de formuleres som "konstaterede statiske egenskaber ved de bedømte personer". Man har altså ikke overvejet, om det er muligt at ændre egenskaberne gennem træning og udvikling.

Ofte er det sprogbrug, som anvendes i kommentarerne mere anvendt i disciplinærsager end i udviklingsamtaler.

I gruppen af frivillig fratræden anfører uddannelsescentret, at det er vanskeligt at adskille årsagsrubrikkerne. F. eks. kunne børnepasningsproblemer skrives i hvilken som helst af de fire undergrupper afhængig af, hvordan det formuleres i samtalen.

Hvad vil de gøre ved det?

Uddannelsescentret har på baggrund af rapporten afholdt et seminar, hvor resultaterne blev gennemgået, og der blev nedskrevet nogle forslag til forbedringer.

I rekrutteringsfasen vil man bl.a. forsøge at forbedre informationsmøderne med mere fokus på den prøveansatte.

Man har overvejet at hæve aldersgrænsen ud fra en betragtning om, at de ældre er lettere at fastholde end de unge.

Det er inde i overvejelserne at indføre en slags forpraktik, før der indgås en ansættelsesaftale.

Introduktionen overvejes ændret således, at man forbedrer sidemandsoplæringen bl.a. gennem mere omhyggelig udvælgelse og kompetenceudvikling.

Man vil præcisere krav og målbeskrivelser for uddannelsen.

Der skal gøres mere ud af at forklare om udskrivne regler og kutymer.

I praktikperioden vil man tilstræbe bedre

planlægning og større forudsigelighed. Hele uddannelsesplanlægningen skal meldes klart ud.

Et væsentligt punkt er en foreslået forbedring af bedømmelsessystemet, hvor bedømmelserne skal foretages af rutinerede, fastansatte medarbejdere. Bedømmelserne skal tage udgangspunkt i kriminalforsorgens værdigrundlag og ikke i bedømmernes!

Der er nogle tanker om ændringer i grunduddannelsen, bl.a. ved at lægge mere teori ind i GF 1, men der gøres forholdsvis meget ud af bedømmelsessystemet, som ønskes forenklet og ændret til bedømmelsesudsagn i stedet for afkrydsninger.

Man vil lægge vægt på, at der udarbejdes udviklingsplaner med klare udviklingsmål.

Hvad er problemet?

Rapporten rejser en del spørgsmål. Man ser frafaldet som et problem, men er frafaldet så stort? Man kunne undersøge, hvor stort frafald, der er hos f.eks. politiet. Jeg har en fornemmelse af, at problemet ikke er stort. Det er et vanskeligt område at søge ind i. Man kan ikke som ansøger have noget stort kendskab til arbejdet på forhånd. Omvendt kan tjenestestedet ikke sikre sig på alle måder, når der udvælges nye folk. Som tallene i undersøgelsen viser, er det både den enkelte ansøger og tjenestestedet, der i nogenlunde lige omfang finder ud af, at det ikke lige var, hvad man forventede. Man kunne anføre, at hvis man kan finde ud af det så hurtigt som muligt, er det bedst for begge parter.

Det har været nævnt andre steder, at det ville være et problem med decentral ansættelse, fordi man ville være sen til at afskedige de mennesker, som man selv havde ansat. Undersøgelsen tyder ikke på, at det er tilfældet.

Man kunne også anføre, at når det er et problem, at så mange falder fra i prøvetiden, er det et spørgsmål, om det er hensigtsmæssigt med decentral ansættelsesprocedure. Spørgsmålet er, om man lokalt er dygtige nok til at udvælge folk. Et centralt ansættelsesnævn, som udelukkende beskæftiger sig med udvælgelse og ansættelser kunne måske være en fordel.

Nu er det besluttet, at arbejde decentralt, og man har i stedet valgt at se på problemet herudfra.

Det forekommer rigtigt, at gøre noget ved bedømmelsessystemet. Det nuværende trænger til en ansigtsløftning. Der er som påpeget i undersøgelsen for mange afkrydsninger. Ligeledes nævnes måden at formulere sig på. Der bør udarbejdes nogle retningslinier for dette. En stor hjælp vil være, også som påpeget, at finde nogle faste, erfarne bedømmere. Vi nærmer os nok igen de gamle bedømmelsesnævne!

Sidemandsoplæringen vil blive styrket, og det er et positivt indslag. Som det er nu, er det ikke optimalt for den prøveansatte. I denne forbindelse kan man påpege, hvad der ikke er nævnt i rapporten, at i et lukket fængsel kan den prøveansatte komme ud for at gøre tjeneste i lange perioder i specialafdelinger som f.eks. programafsnit. Det er meget godt set i forhold til sagsbehandling, men det traditionelle, dagligdags fængselsarbejde og den brede blanding af mange typer indsatte erfares bedst på de store fællesskabsafdelinger, hvor de gamle fængselsfolk "trådte deres barnesko". Når de nye har lært arbejdet her, kan de begynde på finesserne i specialafdelingerne. Så ville man måske også kunne undgå det, der beskrives i rapporten, som henholdsvis manglende professionel distance og for tæt forhold.

Men alt i alt bliver det interessant at se, hvad det ender med, for uanset om frafaldet er for stort eller tilpas, så har vi brug for flere folk i kriminalforsorgen. ■

Af Billy Larsen

Temadag i lederafdelingerne

Afdelingsformand Kim Østerbye, der arrangerede temadagen for lederforeningernes medlemmer

Igen i år indkaldte lederafdelingerne under Dansk Fængselsforbund til Temadag for alle medlemmerne.

Temadagen foregik den 5. maj i DGI-byen i København. Ca. 85 ledere samt repræsentanter fra Dansk Fængselsforbund deltog.

Temaet for årets møde var Direktørens samt ministerens forventninger til mellemliderniveauet i Kriminalforsorgen. Desværre meldte Justitsministeren afbud grundet forhandling i Folketinget om bygning af de "nye" 150 fængselspladser.

Dagen startede med socialt samvær kl. 09.30 i godt vejr, hvor lederne fra de tre afdelinger fik lejlighed til at mødes på tværs og udveksle erfaringer fra det ganske land. Kl. 10.15 mødte William Rentzmann frisk og veloplagt op for at fortælle om forligsaftalen og hvordan man i direktionen forventede, det ville se ud for Kriminalforsorgen i de kommende år.

Rentzmann forklarede indledningsvis, hvordan den forløbne flerårsaftale var gået og at næsten alle mål var nået. Dog beklageligt med et, for alle meget økonomisk trængt, slutår. Efter Rentzmanns opfattelse har Kriminalforsorgen været heldig i og med, at det lykkedes at få en ny flerårsaftale på plads, selvom det ikke var givet på forhånd.

Rentzmann forklarede, at der var afsat ca. 1,5 mia. i hele den "nye" forligningsperiode, udover den faste bevilling, inden for en række områder.

Rentzmann sagde dog at flerårsaftalen ikke lægger op til, at der er penge nok til øget forbrug, men at vi formodentlig kan klare at bibeholde det nuværende niveau uden yderligere besparelser.

Foredraget fra Rentzmann sluttede med, at medlemmerne kunne stille spørgsmål, som måtte ligge dem på sinde. Der var lidt overraskende næsten ingen kommentarer eller spørgsmål. Det kunne undre lidt, at ikke flere greb chancen for at komme i dialog med "chefen", når man i dagligdagen fra flere sider hører, hvor mange ting der normalt ligger os på sinde.

Efter en veloverstået frokost med tid til hyggeligt samvær, tog vi hul på eftermiddagens program, hvor forbundsformand Carsten Pedersen havde stillet forbundets informationskonsulent til rådighed.

Konsulent Hans Jørgen Nielsen startede med brask og bram ved at lægge et udkast til en pressemeddelelse for dagen. Pressemeddelelsen handlede om de fysiske rammer for udvidelsen med de 150 pladser. Altså, om de skal opføres som barakker eller fast mursten. Det viste sig, at ministeren havde lyttet til Dansk Fængselsforbunds/Kriminalforsorgens ønske om mursten og ikke flygtningebarakker.

Hans Jørgen Nielsen fortalte meget konkret om den strategi, som forbundsledelsen havde lagt, for påvirkning af forliget om flerårsaftalen via en tæt kontakt til pressen og folketingspolitikere. Det, der har optaget en del medlemmer, har været den til tider meget

voldsomme presseomtale, hvor forbundsformanden og ministeren har skændtes i pressen.

Hans Jørgen Nielsen forklarede, at det kan være vanskeligt at påvirke politikerne til at vise den fornødne interesse for vores område. Det har tidligere været meget svært for Dansk Fængselsforbund at skabe den fornødne opmærksomhed omkring penge til Kriminalforsorgen. Det er nu lykkedes, endda meget flot, og der kan næppe være nogen tvivl om, at de fleste politikere kender en del mere til Kriminalforsorgen end vi har været vant til.

Det har, set med Hans Jørgen Niensens øjne, været en succes med den tætte kontakt til såvel minister, som øvrige medlemmer af Folketinget og takket være forbundets ihærdighed er der opnået et endda meget tilfredsstillende resultat.

Det er selvfølgelig beklageligt, at der ikke umiddelbart blev afsat penge til arresthusene og bygningsvedligeholdelse, men der kunne ikke opnås mere end det er tilfældet.

Det er selvfølgelig rigtigt, som det blev rejst fra salen, at pressen på et tidspunkt er mættet og det kan vende stemningen den anden vej. På den anden side fortalte Hans Jørgen Nielsen, at nyhederne i pressen også lever sit eget liv og der f.eks. i øjeblikket var historier i pressen, som de selv opsøgte, fordi det er nyhedsstof.

Hans Jørgen Nielsen understregede dog, at det er uhyre vigtigt, at de oplysninger som sendes ud til pressen, også er kendsgerninger og ikke et forsøg på at gøre tingene hverken værre eller bedre end de rent faktisk er. Kun på den måde bevares troværdigheden og det bliver nærmest umuligt for nogen at tilbagevise at det forholder sig sådan.

Således sluttede en hyggelig temadag i lederafdelingerne, hvor der dels var lejlighed til at tale med William Rentzmann og dels høre lidt om, hvorfor Dansk Fængselsforbund har været så meget i medierne som tilfældet er. Håber, at de fremmødte ledere fik en hyggelig dag i kollegaers selskab og kommer igen til næste år.

Af afdelingsformand Kim Østerbye, afdelingen for øvrige lederstillinger under Dansk Fængselsforbund.

Direktør William Rentzmann kom i sin gennemgang af den nye flerårsaftale ind på følgende områder:

- Måltallet for belægget reduceres til 92%
- Kriminalforsorgen får herudover 69,7 mio. kr. fra satspuljen til oprustningen af behandlingen i fængslerne
- Kriminalforsorgen skal håndtere flere og længere straffe som følge af strafskærpselser og sikre hurtigere afsoning af domme
- 60 ekstra pladser i 2004 som følge af tidligere truffne beslutninger
- 100 ekstra pladser i aftaleperioden
- 70 pladser frigøres på årsbasis i kraft af initiativet "Noget for noget"
- 25 straffceller
- 250-300 nye pladser i et nyt lukket fængsel i Østdanmark planlægges, projekteres og udbydes i flerårsperioden. Byggeriet gennemføres 2008-2010
- En tværministeriel arbejdsgruppe skal i 2004 undersøge mulighederne for at effektivisere den statslige inddrivelse. På baggrund heraf udarbejder Kriminalforsorgen i samarbejde med Rigspolitichefen en handlingsplan for, hvordan antallet af bødeafsonere kan nedbringes
- Den 2. marts 2004 blev Venstre, Det konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti enige om at etablere yderligere 175 nye pladser i 2004 for at løse kapacitetsproblemer og sikre muligheden for at føre en konsekvent linje overfor rockere og andre negativt stærke indsatte.
- Indsatte med en straf på 6 måneder eller derover som findes egnede hertil kan løslades, når 1/3 af straffen er udstået (mod normalt når 2/3 af straffen er afsonet), hvis de fortsætter uddannelse eller behandling i tiden indtil 2/3 tid
- Endvidere skal indsatte med gode, stabile, personlige forhold og uden misbrug kun-

ne løslades, hvis der i stedet fastsættes vilkår om samfundstjeneste

- KiF tilføres 12-13 årsværk
- Arbejdet med tilsyn og udarbejdelse af handleplaner målrettes
- En arbejdsgruppe overvejer regelændringer, bl.a. i relation til tilsynsfrekvenser og handleplaner, og andre arbejdslettelser
- Indsatsen mod narkotika i fængsler og arresthuse skal øges markant ved at bekæmpe misbrug, indsmugling og handel med narkotika ("Nul-tolerance")
- Forbedre den fysiske sikring af Kriminalforsorgens institutioner med net og hegn
- Iværksætte forsøg med teknologisk narkobekæmpelse til bekæmpelse af indsmugling af narkotika gemt på personer
- Begrænse udlevering af egne effekter som vanskeligt kan gennemsøges for narkotika m.m.
- Forøge antallet af narkohunde
- Forstærke kontrollen med de indsatte misbrug ved stikprøvevise urinprøvekontroller
- Tilpasse regler om udgang, prøveløsladelse og disciplinærstraffe til nul-tolerancepolitikken
- Kontantløst fængsel i Nyborg IT-understøttes
- I satspuljeforliget for 2004 indgår en oprustning af behandlingsindsatsen for stofmisbrugere i fængslerne

En mere effektiv Kriminalforsorg:

- Forbedret ressource- og økonomistyring
- Gennemgribende konsulentanalyse i 2004
- Forbedring af arbejdsmiljø og herigennem nedbringelse af sygefraværet
- Reduktion af det gennemsnitlige belæg i Kriminalforsorgens institutioner til 92%
- Indførelse af "nul-tolerance" overfor narkotika i Kriminalforsorgens institutioner
- Indførelse af strengere sanktioner for disciplinærovertrædelser i fængslerne
- Initiativer fra sidste flerårsaftale videreføres
- Akkreditering og dokumentation af behandlingsindsats
- Akkrediteringspanel
- Forbedring af visitationsproceduren
- Opstilling af mål for effekten af behandlingsprogrammer samt målinger/evaluering af programmer
- Udvikling af resultatmål for Kriminalforsorgens virksomhed
- Målsætninger for de væsentligste dele af Kriminalforsorgens virksomhed samt model for resultatmålinger
- Offentliggørelse af de opnåede resultater

Videoafhøringer:

- Forsøg med videoafhøring i 2004 i samarbejde med Rigspolitiet og Domstolsstyrelsen
- Analyse af om gennemførelse af videoafhøringer i retten kan forbedre ressourceanvendelsen, herunder ved at begrænse Kriminalforsorgens og politiets transportopgaver.

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Knud-Erik Lauesen

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Dansk Fængselsforbunds lokal-
afdeling, Statsfængslet Renbæk

Antal Medlemmer:

31 (Nok landets mindste afdeling)

Tillidskarriere:

1998 - 2001 Afdelingsnæstformand
2001 - Afdelingsformand

Udvalgposter:

Ingen

Ansæt år:

1980

Tjenestesteder:

1980 Arresthuset i Kolding (½år)
1980 Statsfængslet Renbæk

Knud-Erik Lauesen

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

I foråret 1998 sagde jeg ja på generalforsamlingen, til at blive valgt som 2. suppleant, men et halvt år efter, havde to fra den daværende bestyrelse fået andet tjenestested. Næstformanden blev formand, og jeg sad pludselig helt uventet indsuppleret som afdelingsnæstformand.

I 2001 ønskede den daværende formand ikke at fortsætte jobbet, og på 2 generalforsamlinger, var det ikke muligt at finde en afløser. Jeg lod mig derfor overtale til at varetage jobbet 1 år frem til næste generalforsamling.

Selvom at tillidsmænd på de små tjenestesteder har nogle meget dårlige arbejdsbetingelser, hvor man bruger meget fritid på at sætte sig ind i sagerne, finder jeg det vigtigt at fængselsbetjentgruppen har medindflydelse på beslutningsprocesserne og deres arbejdssituation. Dette er medvirkende til at jeg har valgt at fortsætte arbejdet.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Da jeg startede i bestyrelsen i 1998 var det meningen at Renbæk skulle lukkes og vi påbegyndte endda at lukke ned. Nu efter strafskærpelserne er kommet, har det været meget krævende at få vendt stemningen til igen at være positiv.

Renbæk stod for megen nytænkning, da jeg startede hernede i 1980. Det var her, man indførte autonome selvstyrende enheder, tjenestetilrettelæggelsen var lagt ud til afdelingerne. Mange andre tiltag blev prøvet. De senere år har alting stået i stampe. Det at få et fængsel i afvikling, til igen at kunne blive et fængsel i udvikling, er der brugt mange resurser på.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling overfor nu og i den nærmeste fremtid?

Nu ser det ud til, at vi får lov at udvide med en nybygning, som skal indrettes som halvlukket fængsel med plads til 50 indsatte. Endvidere skal der indrettes et strafcelleafsnit, så vi slipper for at tilbringe så meget tid på landevejen.

Det er spændende og se om der i nybyggeriet bliver tænkt på, også at lave ordentlige personalefaciliteter? Det har vi jo ikke før været forventet med.

Renbæk har altid haft en meget lav personalebemanding, hvilket gør at man udfører meget alenearbejde. Det meste at tiden er man alene med 32 indsatte på afdelingen.

Det kunne sagtens gå da jeg startede. Da havde vi 14 indsatte siddende fra Jehovas Vidner samt 25 hæftedømte. De afsonere vi har i dag er ligeså belastede, som i de øvrige åbne fængsler.

Her vil der nok også skulle bruges en del resurser på at få bevilliget tilstrækkeligt personale, og noget mere ledelse. Jeg håber vi kan få lov til at fungerer på samme måde samt have en bemanding, som de øvrige fængsler har.

Hvordan tror du kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 -10 år?

Jeg tror de indsatte vil være mere belastede, volden stigende og omgangstonen hos de indsatte skarpere. Nu efter de nye lande er kommet med i EU, vil østeuropæisk mafia også øge sine aktiviteter. De vil selvfølgelig også forsøge på at sætte dagsordnen i fængslerne her. Vi vil se en mere afstumpet type af indsatte end vi er vant til. Der vil her blive god brug for det differenterede fleksible fængselsystem.

Den nye generation af personale er ikke så tålmodige som man i kriminalforsorgens ledelse er forventet med. Hvis man vil kunne fastholde denne nye arbejdskraft, bør der laves væsentlige tiltag, til forbedring af arbejdsbetingelserne/arbejds miljøet for personalet.

Jeg håber politikerne når at indse det fornuftige i, ikke at nedslide fængselspersonalet, så hurtigt som det sker i dag samt at de finder de nødvendige midler til at løse problemet.

Jeg håber ikke der skal bruges så meget tid og energi på at snakke spareplaner og besparelser, som de sidste 10 år, og at det er slut med de mange "hovsa løsninger" vi har været udsat for.

Jeg tror og håber kriminalforsorgen vil vedblive at være en dynamisk og spændende arbejdsplads også om 10 år.

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Michael Kaj Jensen

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Statsfængslet i Vridsløselille

Antal medlemmer:

220

Tillidskarriere:

2001 – 2002 Afdelingsnæstformand
Vridsløselille
2002 - Afdelingsformand
Vridsløselille

Nuværende udvalgsposter i DF:

Personalepolitisk udvalg

Ansæt år:

1991

Tjenestesteder:

Statsfængslet i Vridsløselille.

Michael Kaj Jensen

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Jeg har altid interesseret mig for de arbejdsforhold vi arbejder under, som ansatte i kriminalforsorgen, men at jeg gik ind i fagforeningsarbejdet var faktisk et resultat af en konkret opfordring fra en del kollegaer. Jeg var på det tidspunkt, 2001, formand for vores idrætsforening, FIOV, så foreningsarbejde lå mig ikke fjernt. Personalet var meget delte, med hensyn til hvilken "stil" der skulle lægges over for ledelsen og der var jeg blandt dem der mente der skulle en udskiftning i bestyrelsen til, for at vi kunne komme videre. Derfor valgte jeg at gå ind i organisationsarbejdet og det har jeg bestemt ikke fortrudt.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Arbejdet med at indføre en ny struktur med lokale samarbejdsudvalg, var godt i gang da jeg startede som tillidsrepræsentant, men at få gjort dette færdigt har krævet en stor indsats. En naturlig følge af denne strukturændring var, at vi i lokalafdelingen ligeledes ændrede struktur og valgte tillidsrepræsentanter lokalt, som kunne indgå i de lokale samarbejdsudvalg.

Spareplanen der blev præsenteret sidste år, var også en udfordring der krævede en stor arbejdsindsats. Det var da heller ikke muligt at blive enige lokalt, hvorfor vi måtte have forbundet med på banen, til en central forhandling.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling overfor nu og i den nærmeste fremtid?

Umiddelbart tror jeg den største opgave bliver at få den nye struktur til at fungere. Belært af erfaringerne fra KF, tager det en del år før medlemmerne er vænnet til, at der er en lokal tillidsrepræsentant, som tager sig af alle spørgsmål fra medlemmerne i deres afdeling. Alt for mange problemer ordnes stadig centralt og giver slet ikke afdelingerne den frihed der er intentionen ved at have lokale samarbejdsudvalg.

En anden stor opgave er helt klart at få ledelsen til at forstå, at medarbejderne er den eneste resurse der er til rådighed i kriminalforsorgen, og er de arbejdsforhold man tilbyder dem dårlige, får man en dårligt fungerende arbejdsplads. Det er ikke nok at vedtage en masse fine personalepolitikker, fordi det står i resultatkontrakten, uden de implementeres i hverdagen. I denne sammenhæng er tilliden til ledelsen utrolig vigtig og den mangler vi på Vridsløselille.

Hvordan tror du at kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5-10 år?

Det synes jeg er utrolig svært at gætte på. Politikerne sætter dagsordenen og alt afhænger af hvem der danner regering. Jeg har meget svært ved at se forskellen på de 2 fløje, når det handler om at få de flotte løfter ført ud i livet. I sidste ende handler det om resurser og her strandede den hver gang. Politikerne vil simpelthen ikke betale det, det koster at føre en ordentlig, konsekvent og sikker kriminalpolitik.

Et slag på tasken bliver, at der de næste år vil være meget fokus på behandling, som tendensen jo allerede viser. Desværre tror jeg også der bliver en voksende gruppe af indsatte som bliver meget svære at håndtere og som vil kræve væsentlig nytænkning i Strandgade, hvis ikke fængselsfunktionærerne skal komme til at betale en helt urimelig høj pris.

DEBAT

Vi skal modtage indlæg til næste nummer senest 14. juni 2004

Kommentar til svar på mit indlæg i Fængselsfunktionæren nr. 5/2004.

Af fængselsfunktionær
Birgit Hedegaard Olesen,
Vestre Fængsel.

Jeg vil gerne knytte en kommentar til Claus svar på mit indlæg. Jeg synes, selvfølgelig, det er ærgerligt, at medlemmerne i fløjen har meldt tilbage, at de har fundet nuværende aftale tilfredsstillende. Det harmonerer ikke helt med, hvad jeg har hørt; men ok, der snakkes så meget.

Jeg ved godt, at Claus er overbevist om, at aftalen er lovlig. Det er jeg stadigvæk ikke, og jeg har stadigvæk ikke hørt fra forbundet om, hvorvidt den er det eller ej.

Claus har efterfølgende fortalt, at vi får timerne i normen, hvorefter de trækkes af overtid. Dertil var ordene: "Slutresultatet er ens. Hvad enten de er med i normen, og derefter trækkes, eller fremstår som 0 dag i normen, så har jeg fået lige lidt for, trods alt, at møde på arbejde. Nemlig nul timer." Pointen er: Selvfølgelig skal jeg/vi have noget for fremmødet.

Det er korrekt, at der ikke kan trækkes mere end 6 timers afspadsring, da mødetiden for 10. mand er fra 08.00 - 14.00 om søndagen, og på hverdage fra 07.00 - 08.00, hvis der ikke er sygdom, ellers til kl. 14.00.

Jeg er informeret om, at man i begyndelse aftalen fungerede, kunne få lov til at lave aktiviteter med de indsatte, så man ikke behøvede at tage hjem. Dette blev imidlertid stoppet p.g.a., at der blev afspadseret for lidt.

Endelig hilser jeg den nye aftale velkommen og håber, at den "kommer i hus" med virkning fra 1. juni, som der er

lagt op til. Den er absolut "spiselig", efter min mening, og læner sig op ad de aftaler, der er i de øvrige fløje på Vestre.

Bedømmelse af en middelmådig medarbejder.

Af "overvagtimester"
Stig Markussen,
Statsfængslet i Horsens.

Efter fire år i "bad standing" ved ledelsen pga. "urimelige" klager ønskede jeg at søge nye udfordringer. Måske kunne min erfaring og engagement udnyttes bedre andre steder i systemet. Første forsøg mislykkes, da min rettidige ansøgning ikke blev færdigbehandlet inden stillingen var besat til anden siden. Nå, dette uheld skyldes nok ikke ond vilje, ligegyldighed med medarbejderen, eller almindelig sløvhed, så der gøres et nyt forsøg. Til denne ansøgning får jeg den 15. januar 2004 udleveret en kopi af bedømmelse afgivet af min nye "nærmeste" leder. Det fremgår, at jeg er en middelmådig medarbejder der på ingen indsatsområder formår at hæve mig over den store "blå masse". I fem konkrete og vitale punkter er mine evner/indsats endda så dårlige, at det er nødvendigt at anvende den laveste karakter for middelmådighed. Fængselsinspektøren bliver anmodet om kopier af de indhentede underbedømmelser, og forespurgt om bedømmeren ikke er inhabil efter de almindeligt gældende regler for habilitet. Vedkommende er efter min og andre kollegaers overbevisning udnævnt på et urigtigt grundlag. En påstand D.F.K. har givet os delvis ret i uden dog at ændre på afgørelsen. Sagen verserer p.t. ved Folketingets Ombudsmand.

Den 10. februar 2004 modtager jeg kopier af to underbedømmelser udfærdi-

get den 4. februar 2004 og den 3. februar 2004 og en "ny" bedømmelse fra min leder udfærdiget den 6. februar 2004. Der ses ingen påvirkning af de nu indhentede underbedømmelser, da bedømmelsen den 6. februar 2004 er identisk med den fra d. 15. januar 2004. Hvorfor skal der så indhentes underbedømmelser? Bliver de medarbejdere der udfærdiger samme ikke taget alvorligt? Underbedømmelserne er noget/meget bedre end den endelige bedømmelse og er udarbejdet af afdelingslederne (kollektivt?) og en ovm. med ca. 30 års anciennitet. Jeg spørger min leder om, hvor mange bedømmelser han har udfærdiget i hans tjenestetid. Svaret er: "Ikke særlig mange" (sandfærdigt). Næste spørgsmål er så om bedømmelsen er lavet med "ført hånd". Måske noget præget af motiver der ikke kan forklares med min daglige tjeneste. Svaret er "bedømmelsen er udmærket, og jeg burde vide, at jeg ikke kan gå på vandet." Det skal man altså høre fra en leder, der næppe har været i nærheden af en vandpyt under sine ca. tre "aktive" år som fængselsfunktionær.

Nej, jeg kan ikke gå på vandet og har aldrig mødt nogle funktionærer i turnus der kan det. Et vedvarende rygter i vores system går dog på, at enkelte funktionærer, der ikke i årevis har haft kontakt med klientellet, eller deltaget i praktisk arbejde, har denne evne!

Da jeg nu ikke evner at bevæge mig hen over vandoverfladen i gang har jeg forsøgt at kompensere ved at være en ihærdig og flittig "svømmer." Ved aktiv deltagelse i opgaverne på følgende områder. Under 20 års tjeneste har der kun været 2 år med sygedage (trafikuheld). Den funktionær i Horsens der alene eller sammen med gode kollegaer har forhindret flest undvigelses eller pågrebet flest indsatte udenfor murene. Udført et stort arbejde for indsatte og

DEBAT

ansattes fritid. Afholdelse af juletræ for ansatte, aktiv i bestyrelse for idrætsforening og lokalafdeling af DF. Ivrig bekæmper af indsmugling af narko i fængslet, hvor jeg sammen med kollegaer ofte har fundet mange og store partier. Koordinerende overvagtimester i 7 år på et par afdelinger, hvor personalet havde fængslets laveste sygefravær. Var den eneste funktionær der blev "tvangsfjernet" fra afdelingerne i mine syv "leder" år. Talrige ledsagede udgange eller transporter uden at "miste" en eneste indsat. Har deltaget i "nedtagning" af halvdelen af fængslets selvmord de sidste 20 år. Fået bl.a. tre blødende bidsår, i bestræbelserne på at overmande voldelige indsatte. Aldrig har sat kollegaer til opgaver jeg ikke selv har eller vil deltage i. Forsøgt at fungere som en synlig og nærværende leder. Et udmærket samarbejde med alle der arbejder i fængslet og med måske 250 ud af 255 ansatte. Stop, det lyder selvhævdende og er ikke egenskaber der værdsættes i Horsens. Her er det helt andre evner der er brug for, f.eks. om chefen kan høre om man siger godmorgen eller aldrig fremkommer med egne holdninger.

Begrebet "noget for noget" er tilsyneladende kun indført for de indsatte, men en del ansatte håber på en lignende ordning for arbejdende funktionærer.

I et (naivt) forsøg på at opnå ændringer i bedømmelsen, anmodede jeg om foretræde for bedømmelsesudvalget og fik "allerede" den 4. marts 2004 et møde til en uvildig prøvelse af bedømmelsens lødighed. Det virker dog så som så med uvildigheden, da bedømmelsesudvalget i vores lokale nye struktur består af bedømmeren og en repræsentant fra lokalafdelingen af DF. De samme 2 personer der tidligere har dels udfærdiget og godkendt den bedømmelse der klages over. Her har foreningen virkelig

sovet i timen. I den gamle struktur havde klageren dog mulighed for at få foretræde for "nye" personer, og deltagelse af et bredere panel bestående af jurist og repræsentanter for de øvrige personaleforeninger.

Lokalafdelingens repræsentant fra DF har ingen indsigelser til bedømmelsen, på trods af mine klare forventninger om støtte. Passiviteten er uforståelig og kunne ikke finde sted i min tid som tillidsrepræsentant. Er alle Horsens bedømmelser så dårlige? Kan vedkommende være påvirket af at have gjort tjeneste med bedømmeren i ca. 2 år? Følger han bare den snart årelange DF Horsens tradition med ikke at sige ledelsen imod? En politik, der har haft særdeles positive virkninger for adskillige bestyrelsesmedlemmer i de seneste år.

Jeg klagede over forløbet og procedurefejll til tjenestestedets leder. Her er der ingen erkendelse af forkert fremgangsmåde, hvorefter jeg rettede henvendelse til DfK Personalekontoret (den 10. marts 2004).

I skrivelse dateret den 16. marts 2004 har Personalekontoret bedt fængslet om at besvare min henvendelse. Siden har

jeg intet hørt eller modtaget om min versonerende klagesag, men det er formentlig en rimelig behandling af ansatte i år 2004 ?

I Horsens afventer vi middelmådige spændt på om vores arbejdsmiljø bliver forbedret ved udflytning i år 2006 eller om forbedringerne først indfinder sig senest år 2012. ■

Svar til overvagtimester Stig Markussen

Afdelingsformand

Connie Munkø,

Statsfængslet i Horsens.

Vi har læst indlægget fra overvagtimester Stig Markussen og vil hertil sige, at vi ikke diskuterer enkelttilfælde offentligt. Vi vil dog gøre opmærksom på, at reglerne vedrørende bedømmelser ikke er en lokalafdeling og at alle regler er at finde på intranettet samt at de i Stig Markussens tilfælde er blevet overholdt. ■

NAVNE

Overvagtimester Holger Birk går på efterløn

Overvagtimester Holger Birk, Rønne Arrest, har efter 35 års ansættelse i Kriminalforsorgen valgt at gå på efterløn. Holger blev ansat i Rønne Arrest den 15. juli 1969 og har kun haft en enkelt afstikker, nemlig under uddannelsen, hvor han var på Statsfængslet i Vridsløselille.

Holger har været meget engageret i den nye udvikling vi har haft i arresten. EDB er hans speciale og han bruger meget tid på at det skal fungere, og at alle kan bruge det.

Holger har altid været en god repræsentant for arresten, både på arbejdspladsen og i lokalsamfundet her på Øen. Han har også fungeret som tillidsmand. Det var i perioden fra 1975 til 1980. Nu kan Holger roligt læne sig tilbage, og kun have arresten i tankerne, og påskønne at helbredet er i orden, så alle fritidsinteresserne kan udvides og nydes i fulde drag.

På førstepladsen har det jo nok altid været computeren samt diverse moderne teknik, såsom GPS-kortlæseren til bilen. Men det er nu udskiftet med børnebørnene, som Holger elsker at fortælle historier om og man mærker, at det kommer lige fra hjertet. Han rejser også meget gerne til Sjælland, sammen med hustruen Tove, for at passe dem, blot den mindste lejlighed byder sig.

En anden interesse som Holger mestrer på højeste niveau, er rygning af Østersølaks. Alle dem som har smagt denne udsøgte "Birk-delikatesse" er vist enige om, at den ikke findes bedre.

"At leve er, at rejse" er et godt gammelt citat fra H. C. Andersen. Dette motto efterlever Holger og Tove til fulde. De elsker at rejse og har fornyelig været i Kina, så mon ikke de planlægger en tur mere. Måske en jordomrejse, en opdagelsesrejse, eller bare en lille tur til månen for at tjekke de moderne teknologier i en rumfærge, som vi alle ved, ville passe Holger rimeligt godt – God tur !

Vi der er tilbage håber, at du vil kikke forbi engang imellem til en kop kaffe, så vi kan høre om de eventuelle projekter du har gang i.

Alle i arresten vil ønske dig held og lykke med dit otium sammen med Tove, børn, svigerbørn samt guldklumperne.

Personalet i Arresthuset i Rønne.

SPORT

Indendørs fodboldstævne 28. februar 2004

Så var det igen tid til indendørs fodbold i Nyborghallerne. Vi kunne så være spændte på, om vi igen skulle slå årsrekord. Det blev ikke tilfældet, men ganske tæt på.

Der var spillere fra 16 forskellige huse, lukkede- og åbne fængsler samt arresthuse som spillede i herre- og damesenior, old-boys og veteraner. Sidste år blev der indført en superveteranpulje, men desværre var der kun 1 hold tilmeldt i år, så de måtte nøjes med at være veteraner i år.

Men som det næsten hvert år sker, så kom der også i år et par afbud i sidste øjeblik og det giver jo desværre lidt pauser ind imellem. Skal man så se lidt positivt på det, så går det lidt bedre til at snakke med kollegaerne, hvilket jo kan være ganske hyggeligt; mange møder man jo kun til FI-stævnerne.

Der blev kæmpet bravt i begge haller. "Store" ord fløj gennem luften i kampens hede, det hører med, når frustrationerne over at fødderne ikke altid vil sparke i den rigtige retning, og det er med til at få nogen sjovere kampe. Heldigvis slap vi i år for de store skader og så kan man sidde og filosofere over, om det er fordi fængselsfolket er kommet i bedre træning og kondition eller hvad det ellers kan skyldes?

Da alle kampe var spillet blev der uddelt medaljer nede i hallen inden tredje halvleg kunne begynde.

Igen i år var der så mange der ville spise, 187 personer, så vi ikke kunne være i SIF Nyborgs klublokaler, men cafeteriaet i Nyborghallen var igen behjælpelige med at klare maden og alt forløb perfekt. Et nyt musikanlæg var

kommet til, så lidt hyggemusik kunne høres og enkelte fik da også brugt de trætte fodboldben i en lille svingom ind-

til de fleste brød op ved 22.00 tiden og forsvandt i alle retninger rundt om i det ganske land.

Følgende hold vandt puljer og medaljer:

Herresenior: Puljevinder 1: Nr. Snede
Puljevinder 2: IKF 1
Puljevinder 3: FIOV

Forbundsmestre og guld gik til: Nr. Snede
Sølv gik til: KF 1
Bronze gik til: FIOV.

Damesenior: Puljevinder 1: IKF
Puljevinder 2: Nr. Snede

Guldmedaljer: Nr. Snede
Sølvmedaljer: Nyborg
Bronzemedaljer: IKF

Old-boys: Puljevinder 1: Renbæk
Puljevinder 2: Horsens 1
Puljevinder 3: Nykøbing arrest

Guldmedaljer: Horsens 1
Sølvmedaljer: Renbæk
Bronzemedaljer: Nykøbing arrest

Veteraner: Guldmedaljer: Nyborg
Sølvmedaljer: IKF 2
Bronzemedaljer: IKF1

Efter et rigtig godt stævne, vil FI gerne sige tak til alle hjælpere fra SIF Nyborg, hallen og dens personale for god servicering og ikke mindst til alle deltagerne for "underholdningsværdien" i stævnet.

Ellen Lundbak, FI.

FI er nu på nettet...

Fængselsfunktionærernes Idrætsforbund har, i takt med øget adgang til nettet, fået mange opfordringer til at udvikle en hjemmeside.

Det ønske har vi nu imødekommet. Vi har udviklet en side, hvor man kan finde stort set alle nødvendige oplysninger om idrætsforbundet og vores virke. Der er dog stadig visse mangler på siden, men vi arbejder på sagen og håber at det bliver et godt og nyttigt værktøj.

Mange efterlyser referater og resultater fra vore stævner, så siden skal selvfølgelig fremover løbende bringe referater og billeder fra vore stævner.

Vi tilbyder desuden, udover de sportslige beretninger, også at bringe referater fra de 6 regioners studierejser.

Optagelse af referater og billeder kan ske ved elektronisk fremsendelse til FI's formand.

Du finder vores hjemmeside på adressen:
www.fi-sport.dk

Aktivitetskalenderen for sæsonen 2004 – 2005 er næsten færdig – se den foreløbige på hjemmesiden, og noter dig datoerne, hvor du skal med!

Den endelige kalender bringes i næste nummer af FÆNGSELSFUNKTIONÆREN. ■